

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2012/13/EU

ze dne 22. května 2012

o právu na informace v trestním řízení

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

popostoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie si stanovila cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva. Podle závěrů předsednictví ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999, a zejména bodu 33 těchto závěrů, by měla být zásada vzájemného uznávání rozsudků a jiných rozhodnutí justičních orgánů základním kamenem justiční spolupráce v občanských i trestních věcech v rámci Unie, jelikož posílené vzájemné uznávání a nezbytné sbližení právních předpisů by usnadnilo spolupráci mezi příslušnými orgány a soudní ochranu práv jednotlivce.
- (2) Dne 29. listopadu 2000 Rada v souladu se závěry z Tampere přijala program opatření k uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech ⁽³⁾.

V úvodu programu je uvedeno, že cílem vzájemného uznávání je „posílit spolupráci mezi členskými státy, ale rovněž zlepšit ochranu práv jednotlivce“.

- (3) Provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech předpokládá vzájemnou důvěru členských států v systémy trestního soudnictví ostatních členských států. Rozsah vzájemného uznávání závisí do značné míry na řadě parametrů, mezi něž patří mechanismy na ochranu práv podezřelých nebo obviněných a společné minimální normy nezbytné pro snazší uplatňování zásady vzájemného uznávání.
- (4) Vzájemné uznávání rozhodnutí v trestních věcech lze úspěšně provádět pouze v prostředí důvěry, v němž nejen justiční orgány, ale i všichni účastníci trestního řízení považují rozhodnutí justičních orgánů jiných členských států za rovnocenná rozhodnutím vlastních orgánů, což vyžaduje nejen důvěru v dostatečnost pravidel jiných členských států, ale i důvěru v to, že uvedená pravidla jsou správně uplatňována.
- (5) Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a článek 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“) zakotvují právo na spravedlivý proces. Ustanovení čl. 48 odst. 2 Listiny zaručuje respektování práva na obhajobu.
- (6) Článek 6 Listiny a článek 5 EÚLP zakotvují právo na svobodu a osobní bezpečnost. Žádná omezení tohoto práva nesmějí překročit omezení přípustná podle článku 5 EÚLP a odvozená z judikatury Evropského soudu pro lidská práva.
- (7) Přestože jsou všechny členské státy stranami EÚLP, zkušenosti ukazují, že tato skutečnost sama o sobě nezaručuje vždy dostatečnou úroveň důvěry v systémy trestního soudnictví jiných členských států.
- (8) Posílení vzájemné důvěry vyžaduje podrobná pravidla pro ochranu procesních práv a záruk vyplývajících z Listiny a EÚLP.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 54, 19.2.2011, s. 48.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 26. dubna 2012 (ku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 12, 15.1.2001, s. 10.

- (9) Ustanovení čl. 82 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie upravuje stanovení minimálních pravidel použitelných ve všech členských státech s cílem usnadnit vzájemné uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí a policejní a justiční spolupráci v trestních věcech s přeshraničním rozměrem. V uvedeném ustanovení se uvádějí „práva osob v trestním řízení“ jako jedna z oblastí, v nichž mohou být minimální pravidla stanovena.
- (10) Společná minimální pravidla by měla vést k posílení důvěry v systémy trestního soudnictví všech členských států, což by mělo vést k účinnější justiční spolupráci v atmosféře vzájemné důvěry. Tato společná minimální pravidla by měla být stanovena pro oblast informací v trestním řízení.
- (11) Dne 30. listopadu 2009 přijala Rada usnesení o cestovní mapě pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení⁽¹⁾ (dále jen „cestovní mapa“). Cestovní mapa vyzvala k postupnému přijetí opatření týkajících se práva na překlady a tlumočení (opatření A), práva na informace o právech a informace o obvinění (opatření B), práva na právní poradenství a právní pomoc (opatření C), práva na komunikaci s příbuznými, zaměstnavateli a konzulárními úřady (opatření D) a zvláštní ochrany pro podezřelé nebo obviněné osoby, které jsou zranitelné (opatření E). Cestovní mapa zdůrazňuje, že pořadí těchto práv je pouze indikativní a může dojít k jeho změně v závislosti na prioritách. Je navržena jako funkční celek; pouze až budou provedeny všechny její části, budou naplněny její pozitivní účinky.
- (12) Dne 11. prosince 2009 Evropská rada cestovní mapu uvítala a učinila ji součástí Stockholmského programu – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je⁽²⁾ (bod 2.4.). Evropská rada zdůraznila, že tato cestovní mapa není vyčerpávající, a vyzvala Komisi, aby posoudila další prvky minimálních procesních práv podezřelých a obviněných a vyhodnotila, zda je třeba se v zájmu podpory lepší spolupráce v této oblasti zabývat dalšími otázkami jako například presumpcí nevinny.
- (13) Prvním opatřením přijatým podle cestovní mapy, opatřením A, byla směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení⁽³⁾.
- (14) Tato směrnice se týká opatření B cestovní mapy. Stanoví minimální společné normy, jež mají platit v oblasti informací o právech a o obvinění, které se mají sdělit podezřelým nebo obviněným ze spáchání trestného činu,
- s cílem posílit vzájemnou důvěru mezi členskými státy. Tato směrnice vychází z práv stanovených v Listině, a zejména v člancích 6, 47 a 48 Listiny, přičemž vychází z článků 5 a 6 EÚLP, jak jsou vykládány Evropským soudem pro lidská práva. Výraz „obvinění“ je v této směrnici používán ve stejném smyslu jako výraz „obvinění“ v čl. 6 odst. 1 EÚLP.
- (15) Ve sdělení ze dne 20. dubna 2010 nazvaném „Poskytování prostoru svobody, bezpečnosti a práva evropským občanům – Akční plán provádění Stockholmského programu“ Komise oznámila, že podá legislativní návrh o právu na informace o právech a o obvinění v roce 2010.
- (16) Tato směrnice by se měla vztahovat na podezřelé a obviněné bez ohledu na jejich právní postavení, občanství či státní příslušnost.
- (17) V některých členských státech má pravomoc ukládat sankce za poměrně méně závažné delikty jiný orgán než soud s příslušností v trestních věcech. Tak tomu může být například ve vztahu k dopravním přestupkům, které jsou páčány ve větší míře a které lze zjistit při dopravní kontrole. V takových případech by nebylo přiměřené požadovat, aby příslušný orgán zajišťoval veškerá práva podle této směrnice. V členských státech, jejichž právo umožňuje uložení sankce za méně závažné delikty takovým orgánem, přičemž toto rozhodnutí lze napadnout u soudu s příslušností v trestních věcech nebo lze případ jiným způsobem postoupit takovému soudu, by se proto tato směrnice měla vztahovat pouze na řízení před uvedeným soudem vycházející z takového napadení či postoupení.
- (18) Právo na informace o procesních právech, které vyplývá z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, by mělo být výslovně zavedeno touto směrnicí.
- (19) Příslušné orgány by měly podezřelého nebo obviněného neprodleně ústně či písemně informovat o těch právech, tak jak platí podle vnitrostátního práva, která jsou podstatná pro zaručení spravedlivého procesu v souladu s touto směrnicí. Pro umožnění praktického a účinného výkonu těchto práv je tyto informace třeba poskytovat v průběhu řízení neprodleně a nejpozději předtím, než je podezřelý nebo obviněný poprvé úředně vyslýchán policií nebo jiným příslušným orgánem.
- (20) Tato směrnice stanoví minimální požadavky na informace o právech podezřelého nebo obviněného. Není tím dotčeno poskytování informací o dalších procesních právech, jež vyplývají z Listiny, EÚLP, vnitrostátního práva a platného práva Unie, jak je vykládají příslušné soudy a tribunály. Jakmile byly informace o konkrétním

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 4.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1.

- právu poskytnuty, neměly by být příslušné orgány povinny tento úkon opakovat, pokud to nevyžadují zvláštní okolnosti případu nebo konkrétní pravidla vnitrostátního práva.
- (21) Odkazy na podezřelého nebo obviněného, který je zatčen nebo zadržen, obsažené v této směrnici by měly být chápány jako odkazy na každou situaci, kdy je podezřelý nebo obviněný v průběhu řízení zbaven svobody ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. c) EÚLP, jak toto ustanovení vykládá judikatura Evropského soudu pro lidská práva.
- (22) Je-li podezřelý nebo obviněný zatčen nebo zadržen, měla by být informace o platných procesních právech poskytnuta ve formě snadno srozumitelného písemného poučení, které mu pomůže porozumět svým právům. Takovéto písemné poučení by mělo být poskytnuto každému zatčenému neprodleně poté, co je zbaven svobody zásahem orgánů činných v trestním řízení v souvislosti s trestním řízením. V poučení by měly být uvedeny základní informace o každé možnosti napadnout zákonnost zatčení, dosáhnout přezkumu zadržení či požádat o předběžné propuštění v případě a v rozsahu, v jakém to umožňuje příslušné vnitrostátní právo. Aby se napomohlo členským státům s formulací písemného poučení o právech, obsahuje příloha I této směrnice jeho vzor. Tento vzor je indikativní a může být přezkoumán v souvislosti se zprávou Komise o provádění této směrnice a rovněž poté, co nabudou platnosti všechna opatření cestovní mapy. Písemné poučení může obsahovat ostatní relevantní procesní práva, která jsou platná v členských státech.
- (23) Konkrétní podmínky a pravidla týkající se práva podezřelého nebo obviněného nechat vyrozumět další osobu o svém zatčení či zadržení určí členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech. Podle cestovní mapy by výkonem tohoto práva neměl být dotčen řádný průběh trestního řízení.
- (24) Touto směrnicí nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které se týkají bezpečnosti osob ve vazebních zařízeních.
- (25) Členské státy by měly při poskytování informací podle této směrnice a v souladu se standardy stanovenými směrnicí 2010/64/EU zajistit podezřelému nebo obviněnému v případě potřeby překlad a tlumočení do jazyka, kterému rozumí.
- (26) Příslušné orgány by při poskytování informací podezřelým nebo obviněným podle této směrnice měly věnovat zvláštní pozornost osobám, které z důvodu například svého věku, duševního nebo fyzického stavu nemohou rozumět obsahu nebo smyslu sdělení.
- (27) Osoba obviněná ze spáchání trestného činu by měla dostat všechny informace o obvinění, jež jsou nutné k tomu, aby si mohla připravit svou obhajobu a aby byl zajištěn spravedlivý proces.
- (28) Informace poskytnuté podezřelému nebo obviněnému týkající se trestného činu, z jehož spáchání je podezříván nebo obviněn, by měly být poskytnuty neprodleně a nejpozději předtím, než je podezřelý nebo obviněný poprvé úředně vyslýchán policií nebo jiným příslušným orgánem, a to tak, aniž by bylo ovlivněno probíhající vyšetřování. Popis skutkových okolností týkajících se trestného činu, z jehož spáchání je daná osoba podezřívána nebo obviněna, včetně času a místa, pokud jsou známy, a možné právní kvalifikace údajného trestného činu by měl být dostatečně podrobný, v zájmu spravedlivého procesu by měl zohledňovat stadium trestního řízení, kdy je poskytován, a měl by umožnit účinný výkon práva na obhajobu.
- (29) Změní-li se v průběhu trestního řízení podrobnosti obvinění natolik, že to podstatně ovlivní postavení podezřelého nebo obviněného, mělo by mu to být oznámeno, je-li to třeba k zajištění spravedlivého procesu, a to v náležitém čase, jenž umožňuje účinný výkon práva na obhajobu.
- (30) Dokumenty, a kde je to vhodné, fotografie a zvukové a obrazové záznamy, které mají podstatný význam pro účinné napadení zákonnosti zatčení nebo zadržení podezřelého nebo obviněného podle vnitrostátního práva, by měly být této osobě nebo jejímu právníkovi zpřístupněny nejpozději před tím, než má příslušný justiční orgán rozhodnout o zákonnosti zatčení nebo zadržení v souladu s čl. 5 odst. 4 EÚLP, a v náležitém čase, jenž umožňuje účinný výkon práva na napadení zákonnosti zatčení nebo zadržení.
- (31) Pro účely této směrnice by měl přístup k podstatným důkazům, jak je vymezuje vnitrostátní právo, ať svědčí ve prospěch či v neprospěch podezřelého nebo obviněného, nacházejícím se v držení orgánů příslušných pro konkrétní trestní případ zahrnovat přístup k takovým materiálům, jako jsou dokumenty, a kde je to vhodné, fotografie a zvukové a obrazové záznamy. V souladu s vnitrostátním právem mohou být tyto materiály obsaženy ve spisu nebo mohou být v držení příslušných orgánů jiným vhodným způsobem.
- (32) Přístup k podstatným důkazům nacházejícím se v držení příslušných orgánů, ať svědčí ve prospěch či v neprospěch obviněného, stanovený na základě této směrnice může být v souladu s vnitrostátním právem odepřen, pokud by mohl vést k vážnému ohrožení života či základních práv jiné osoby nebo kde je odmítnutí tohoto přístupu naprosto nezbytné pro ochranu důležitého veřejného zájmu. Každé odmítnutí tohoto přístupu musí být porovnáno s právy na obhajobu podezřelého nebo obviněného s ohledem na jednotlivá stadia trestního řízení. Omezení

tohoto přístupu by měla být vykládána úzce a v souladu se zásadou práva na spravedlivý proces, jak je stanovena v EÚLP a vykládána judikaturou Evropského soudu pro lidská práva.

- (33) Právem na přístup k materiálům k případu by neměly být dotčeny vnitrostátní právní předpisy o ochraně osobních údajů a informací o místě pobytu svědků pod právní ochranou.
- (34) Přístup k materiálům k případu v souladu s touto směrnicí by měl být umožněn bezplatně, aniž by byly dotčeny vnitrostátní právní předpisy členských států stanovující poplatky za zhotovování kopií dokumentů ze spisu nebo hrazení nákladů na zaslání materiálů dotyčné osobě nebo jejímu právníkovi.
- (35) Každé poskytnutí informací podle této směrnice by měl příslušný orgán zaznamenat v souladu se stávajícími postupy pro záznamy podle vnitrostátního práva a nemělo by způsobovat žádnou další povinnost zavést nové mechanismy ani žádnou další administrativní zátěž.
- (36) Podezřelý nebo obviněný nebo jeho právník by měli mít právo napadnout podle vnitrostátního práva případně neposkytnutí nebo odmítnutí poskytnutí informací příslušnými orgány anebo neposkytnutí nebo odmítnutí poskytnutí přístupu k určitým materiálům k případu v souladu s touto směrnicí. Toto právo neukládá členským státům povinnost stanovit zvláštní odvolací postup, zvláštní mechanismus ani postup pro podávání stížností, jehož prostřednictvím lze takové neposkytnutí nebo odmítnutí napadnout.
- (37) Aniž je dotčena nezávislost justice a rozdíly v její organizaci v rámci Unie, měly by členské státy poskytnout příslušným úředním osobám v členských státech vhodnou odbornou přípravu s ohledem na cíle této směrnice nebo podpořit její poskytnutí.
- (38) Členské státy by měly přijmout všechna nezbytná opatření pro dosažení souladu s touto směrnicí. Některá ustanovení, jako je povinnost poskytnout podezřelému nebo obviněnému srozumitelně a přístupně vyjádřené informace o jeho právech, lze prakticky a účinně provádět různým způsobem, a to i prostřednictvím nelegislativních opatření, jako je vhodná odborná příprava příslušných orgánů, nebo prostřednictvím písemného poučení o právech vyhotoveného v jednoduchém jazyce bez použití odborných výrazů, aby bylo snadno srozumitelné pro laiky bez znalostí právních předpisů v oblasti trestního řízení.
- (39) Právo na písemné informace o právech při zatčení stanovené touto směrnicí by se mělo obdobně vztahovat také

na osoby zadržené za účelem výkonu evropského zatýkacího rozkazu podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy⁽¹⁾. Aby se napomohlo členským státům s formulací písemného poučení pro takové osoby, obsahuje příloha II této směrnice jeho vzor. Tento vzor je indikativní a může být přezkoumán v souvislosti se zprávou Komise o provádění této směrnice, a rovněž poté, co vstoupí v platnost všechna opatření cestovní mapy.

- (40) Tato směrnice stanoví minimální pravidla. Členské státy mohou práva v ní stanovená rozšířit s cílem poskytovat vyšší úroveň ochrany také v případech, jimiž se tato směrnice výslovně nezabývá. Úroveň ochrany by nikdy neměla být nižší než normy stanovené EÚLP v souladu s tím, jak je vykládá judikatura Evropského soudu pro lidská práva.
- (41) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznané v Listině. Tato směrnice usiluje především o podporu práva na svobodu, práva na spravedlivý proces a práv na obhajobu. Měla by být odpovídajícím způsobem provedena.
- (42) Ustanovení této směrnice v případech, která odpovídají právům zaručeným EÚLP, by měla být vykládána a prováděna v souladu s těmito právy, jak je vykládá judikatura Evropského soudu pro lidská práva.
- (43) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení společných minimálních pravidel týkajících se práva na informace v trestním řízení, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (44) V souladu s článkem 3 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámily tyto členské státy své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.
- (45) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná,

(1) Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se práva podezřelých a obviněných na informace o jejich právech v trestním řízení a o obvinění proti nim. Stanoví rovněž pravidla o právu osob v řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu na informace o jejich právech.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na každého od okamžiku, kdy ho příslušné orgány některého členského státu uvědomí, že je podezřelý nebo obviněný ze spáchání trestného činu, až do ukončení řízení, čímž se rozumí pravomocné rozhodnutí o tom, zda daný podezřelý nebo obviněný uvedený trestný čin spáchal, včetně případného odsuzujícího rozsudku a rozhodnutí o opravném prostředku.

2. Jestliže právo některého členského státu stanoví, že sankce za méně závažné delikty ukládá jiný orgán než soud s příslušností v trestních věcech a že uložení této sankce lze napadnout u takového soudu, vztahuje se tato směrnice pouze na řízení o tomto návrhu před uvedeným soudem.

Článek 3

Právo na informace o právech

1. Členské státy zajistí, aby byl každý podezřelý nebo obviněný neprodleně informován alespoň o následujících procesních právech, jak jsou uplatňována podle jejich vnitrostátního práva, aby tato práva mohla být účinně uplatněna:

- o právu na přístup k právníkovi;
- o právu na bezplatné právní poradenství a podmínky pro získání tohoto poradenství;
- o právu na to být seznámen s obviněním v souladu s článkem 6;
- o právu na tlumočení a překlad;
- o právu nevypovídat.

2. Členské státy zajistí, aby byly informace uvedené v odstavci 1 poskytovány ústně nebo písemně a vyjádřeny srozumitelně a přístupně, s ohledem na jakékoli zvláštní potřeby zranitelných podezřelých či zranitelných obviněných.

Článek 4

Poučení o právech při zatčení

1. Členské státy zajistí, aby podezřelý nebo obviněný, který je zatčen nebo zadržen, neprodleně obdržel písemné poučení

o svých právech. Musí mít možnost si toto poučení přečíst a ponechat si je u sebe po celou dobu, kdy je zbaven svobody.

2. Vedle informací uvedených v článku 3 musí písemné poučení o právech uvedené v odstavci 1 tohoto článku obsahovat informace o následujících právech, jak jsou uplatňována podle vnitrostátního práva:

- právu na přístup k materiálům k případu;
- právu nechat vyrozumět konzulární úřad a jednu další osobu;
- právu na naléhavou lékařskou pomoc; a
- maximálním počtu hodin nebo dnů, po něž může být podezřelý nebo obviněný zbaven svobody před tím, než bude postaven před justiční orgán.

3. V písemném poučení o právech musí být uvedeny i základní informace o každé možnosti v souladu s vnitrostátním právem napadnout zákonnost zatčení dosáhnout přezkumu zadržení či požádat o předběžné propuštění.

4. Písemné poučení o právech musí být sepsáno srozumitelně a přístupně. Indikativní vzor písemného poučení o právech je obsažen v příloze I.

5. Členské státy zajistí, aby podezřelý nebo obviněný obdržel písemné poučení o právech sepsané v jazyce, kterému rozumí. Není-li písemné poučení o právech v příslušném jazyce k dispozici, musí být podezřelý nebo obviněný o svých právech poučen ústně v jazyce, kterému rozumí. Písemné poučení o právech v jazyce, kterému podezřelý nebo obviněný rozumí, se mu poskytne bez zbytečného odkladu.

Článek 5

Písemné poučení o právech v řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu

1. Členské státy zajistí, aby osoba zadržená za účelem výkonu evropského zatýkacího rozkazu obdržela neprodleně vhodné písemné poučení o právech obsahující informace o jejich právech podle právních předpisů, kterými se provádí rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV ve vykonávacím členském státě.

2. Písemné poučení o právech musí být sepsáno srozumitelně a přístupně. Indikativní vzor písemného poučení o právech je obsažen v příloze II.

Článek 6

Právo na informace o obvinění

1. Členské státy zajistí, aby byly podezřelému nebo obviněnému poskytnuty informace o trestném činu, z jehož spáchání je podezírán nebo obviněn. Tyto informace mu musí být poskytnuty neprodleně a v tak podrobné formě, aby byl zajištěn spravedlivý proces a účinný výkon práva na obhajobu.

2. Členské státy zajistí, aby byl podezřelý nebo obviněný, který je zatčen nebo zadržen, informován o důvodech svého zatčení nebo zadržení, a to i o trestném činu, z jehož spáchání je podezírán nebo obviněn.

3. Členské státy zajistí, aby nejpozději při předložení obžaloby soudu, byly poskytnuty podrobné informace o obvinění, včetně informací o povaze a právní kvalifikaci trestného činu a o formě účasti obviněného.

4. Členské státy zajistí, aby byl podezřelý nebo obviněný neprodleně informován o změnách v údajích, které mu byly poskytnuty v souladu s tímto článkem, je-li to nezbytné k zajištění spravedlivého procesu.

Článek 7

Právo na přístup k materiálům k případu

1. Je-li určitá osoba zatčena a zadržena ve kterémkoli stadiu trestního řízení, zajistí členské státy, aby zatčené osobě nebo jejímu právníkovi byly zpřístupněny dokumenty související s daným případem, jež se nachází v držení příslušných orgánů a jež jsou nezbytné pro účinné napadení zákonnosti zatčení či zadržení podle vnitrostátního práva.

2. Členské státy zajistí, aby byl podezřelému nebo obviněnému či jeho právníkovi zajištěn přístup alespoň ke všem podstatným důkazům nacházejícím se v držení příslušných orgánů, ať svědčí ve prospěch či v neprospěch podezřelého nebo obviněného, aby byly zajištěny spravedlivý proces a příprava obhajoby.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, musí být přístup k materiálům uvedeným v odstavci 2 poskytnut v náležitém čase, jež umožňuje účinný výkon práv na obhajobu, a nejpozději při předložení obžaloby soudu. Pokud příslušné orgány zajistí další podstatné důkazy, poskytnou k nim přístup v náležitém čase, jež umožní jejich posouzení.

4. Odchylně od odstavců 2 a 3, není-li to v rozporu s právem na spravedlivý proces, lze odepřít přístup k určitým materiálům v případě, že by poskytnutí tohoto přístupu mohlo vést k závažnému ohrožení života nebo základních práv jiné osoby nebo je-li toto odepření naprosto nezbytné za účelem ochrany důležitého veřejného zájmu, například pokud by tento přístup mohl narušit probíhající vyšetřování nebo závažně ohrozit národní bezpečnost členského státu, v němž trestní řízení probíhá. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí o odepření určitých materiálů v souladu s tímto odstavcem učinil postupem podle vnitrostátního práva justiční orgán nebo aby toto rozhodnutí alespoň podléhalo justičnímu přezkumu.

5. Přístup k informacím podle tohoto článku je bezplatný.

Článek 8

Kontrola a opravné prostředky

1. Členské státy zajistí, aby každé poskytnutí informací podezřelému nebo obviněnému podle článků 3 až 6 bylo zazname-

náno postupem uvedeným v právních předpisech daného členského státu.

2. Členské státy zajistí, aby podezřelý nebo obviněný či jeho právník měl právo postupem podle vnitrostátního práva napadnout případné neposkytnutí nebo odmítnutí poskytnutí informací v souladu s touto směrnicí příslušnými orgány.

Článek 9

Odborná příprava

Aniž je dotčena nezávislost justice a rozdíly v její organizaci v rámci Unie, členské státy vyžadují po osobách odpovědných za odbornou přípravu soudců, státních zástupců a justičních a policejních zaměstnanců zapojených do trestního řízení, aby poskytovaly vhodnou odbornou přípravu s ohledem na cíle této směrnice.

Článek 10

Zachování úrovně ochrany

Žádné ustanovení této směrnice nesmí být vykládáno tak, aby omezovalo práva zaručená a procesní záruky poskytované Listinou, EÚLP, jinými příslušnými ustanoveními mezinárodního práva nebo právem kteréhokoli členského státu, které stanoví vyšší úroveň ochrany, nebo že se od těchto práv a procesních záruk odchyluje.

Článek 11

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 2. června 2014.

2. Členské státy předají znění těchto předpisů Komisi.

3. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu stanoví členské státy.

Článek 12

Zpráva

Do 2. června 2015 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí, a případně předloží legislativní návrhy.

Článek 13

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 14***Určení**

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 22. května 2012.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

PŘÍLOHA I

Indikativní vzor písemného poučení o právech

Jediným účelem tohoto vzoru je pomoci vnitrostátním orgánům při formulaci jejich poučení o právech na vnitrostátní úrovni. Členské státy nejsou povinny tento vzor použít. Při přípravě podoby svého poučení o právech mohou příslušné orgány tento vzor upravit tak, aby odpovídal jejich vnitrostátním předpisům, a rozšířit jej o další užitečné informace. Poučení o právech členského státu se předává při zatčení či zadržení. To však členskými státy nebrání v tom, aby podezřelým či obviněným poskytovaly písemné informace i v jiných situacích během trestního řízení.

Pokud jste zatčen(a) či zadržen(a), máte tato práva:

A. PRÁVNÍK/PRÁVNÍ POMOC

Máte právo důvěrně hovořit se svým právníkem. Právník je nezávislý na policii. Potřebujete-li pomoci kontaktovat právníka, požádejte policii a ona Vám pomůže. V některých případech je tato pomoc bezplatná. Požádejte policii o bližší informace.

B. INFORMACE O OBVINĚNÍ

Máte právo vědět, proč jste byl(a) zatčen(a) nebo zadržen(a) a ze spáchání jakého činu jste podezírán(a).

C. TLUMOČENÍ A PŘEKLAD

Pokud nemluvíte jazykem, kterým hovoří policie nebo jiné příslušné orgány, nebo tomuto jazyku nerozumíte, máte právo na bezplatnou pomoc tlumočnicka. Tlumočnick Vám může pomoci v komunikaci s Vaším právníkem, a pokud jde o obsah vašich rozhovorů, je vázán mlčenlivostí. Máte právo na překlad alespoň důležitých částí podstatných dokumentů, které se týkají vašeho případu, včetně veškerých soudních příkazů vedoucích k Vašemu zatčení, veškerých obvinění a obžalob a veškerých rozsudků. Za určitých okolností Vám může být zajištěn ústní překlad či shrnutí.

D. PRÁVO NEVYPOVÍDAT

Během výslechu policií nebo jinými příslušnými orgány nejste povinen(na) odpovídat na otázky týkající se trestného činu, který jste údajně spáchal(a). S rozhodnutím v této věci Vám může pomoci Váš právník.

E. PŘÍSTUP K DOKUMENTŮM

Pokud jste zatčen(a) a zadržen(a), máte (Vy nebo Váš právník) právo nahlédnout do podstatných dokumentů nutných k napadení Vašeho zatčení nebo zadržení. Pokud se Váš případ dostane před soud, budete mít (Vy nebo Váš právník) právo na přístup k podstatným důkazům, které svědčí ve Váš prospěch nebo ve Váš neprospěch.

F. VYROZUMĚNÍ DALŠÍ OSOBY O VAŠEM ZATČENÍ NEBO ZADRŽENÍ/VYROZUMĚNÍ VAŠEHO KONZULÁTU NEBO VELVYSLANECTVÍ

Pokud jste zatčen(a) či zadržen(a), měl(a) byste sdělit policii, zda si přejete nechat o svém zadržení někoho vyrozumět, např. člena své rodiny nebo svého zaměstnavatele. V některých případech může být Vaše právo na vyrozumění další osoby o Vašem zadržení dočasně omezeno. V takovém případě Vás o tom policie informuje.

Jste-li cizinec/cizinka, sdělte policii, zda si přejete, aby byl o Vašem zadržení vyrozuměn Váš konzulární úřad nebo velvyslanectví. Rovněž policii prosím sdělte, zda si přejete kontaktovat pracovníka konzulárního úřadu nebo velvyslanectví.

G. NALÉHAVÁ LÉKAŘSKÁ POMOC

Jste-li zatčen(a) nebo zadržen(a), máte právo na naléhavou lékařskou pomoc. Pokud tuto pomoc potřebujete, sdělte to prosím policii.

H. DOBA ZBAVENÍ SVOBODY

Po zatčení můžete být zbaven(a) svobody nebo zadržen(a) nejdéle po dobu ... [uvedte příslušný počet hodin/dnů]. Po uplynutí této lhůty musíte být propuštěn(a), nebo předveden(a) před soudce, který rozhodne o Vašem dalším zadržení. Požádejte svého právníka nebo soudce o informace týkající se možnosti napadnout Vaše zatčení, dosáhnout přezkumu zadržení či požádat o předběžné propuštění.

PŘÍLOHA II

Indikativní vzor písemného poučení o právech pro osoby zadržené na základě evropského zatýkacího rozkazu

Jediným účelem tohoto vzoru je pomoci vnitrostátním orgánům při formulaci jejich poučení o právech na vnitrostátní úrovni. Členské státy nejsou povinny tento vzor použít. Při přípravě podoby svého poučení o právech mohou členské státy tento vzor upravit tak, aby odpovídal jejich vnitrostátním předpisům, a rozšířit jej o další užitečné informace.

Byl(a) jste zadržen(a) na základě evropského zatýkacího rozkazu. Máte tato práva:

A. INFORMACE O EVROPSKÉM ZATÝKACÍM ROZKAZU

Máte právo být informován(a) o obsahu evropského zatýkacího rozkazu, na jehož základě jste byl(a) zadržen(a).

B. POMOC PRÁVNÍKA

Máte právo důvěrně hovořit se svým právníkem. Právník je nezávislý na policii. Potřebujete-li pomoci kontaktovat právníka, požádejte policii a ona Vám pomůže. V některých případech je tato pomoc bezplatná. Požádejte policii o bližší informace.

C. TLUMOČENÍ A PŘEKLAD

Pokud nemluvíte jazykem, kterým hovoří policie nebo jiné příslušné orgány, nebo tomuto jazyku nerozumíte, máte právo na bezplatnou pomoc tlumočnicka. Tlumočnick Vám může pomoci v komunikaci s vaším právníkem, a pokud jde o obsah vašich rozhovorů, je vázán mlčenlivostí. Máte právo na překlad evropského zatýkacího rozkazu do jazyka, kterému rozumíte. Za určitých okolností Vám může být zajištěn ústní překlad či shrnutí.

D. VYSLOVENÍ SOUHLASU

Máte právo vyslovit souhlas nebo nesouhlas se svým předáním do státu, který o Vaše předání žádá. Váš souhlas celé řízení urychlí. [Některé členské státy mohou na tomto místě uvést: „Změnit toto rozhodnutí v pozdější fázi může být obtížné, či dokonce nemožné.“] Pro podrobnější informace se obraťte na příslušné orgány nebo na svého právníka

E. SLYŠENÍ

Pokud nesouhlasíte se svým předáním, máte právo na slyšení před justičním orgánem.